

lighed til at fremkomme med nogle synspunkter under korté bemærkninger.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, hr. Frank Dahlggaard fortjener megen anerkendelse for at have rejst spørgsmålet her i dag, og jeg kan sige, at jeg kunne have gjort akkurat det samme for 10-12 år siden. Da var der nemlig nøjagtig den samme grund til at gøre det som i dag, der var nøjagtig den samme kritik fremme. Når jeg ikke gjorde det, var det, fordi mit parti var med i regeringen dengang, og så ville det ikke have været passende at gøre det.

Men denne diskussion kan vi ikke få for tit. Vi skal blive ved og ved med at gøre opmærksom på, at vi ønsker disse fundamentale ting trukket frem som det vigtigste led i undervisningen.

Hvis ikke hr. Frank Dahlggaard har opnået andet, har han i hvert fald opnået, at undervisningsministeren er kommet med en – synes jeg – meget tilfredsstillende erklæring om, at det også er ministerens linje, at disse ting skal sættes i højsædet. Man må først sætte ind på at reparere, før man tager fat på de andre ting, og jeg er sikker på, at hr. Frank Dahlggaard er enig med mig og andre i, at undervisningsministeren naturligvis skal have mulighed for at sikre, at der også kan læres mange andre ting i folkeskolen. Alt, hvad der kan gøre folkeskolen spændende og gøre den egnet til at føre livet videre, er velkomment; men disse færdigheder er de fundamentale.

Jeg må igen sige med den gamle mands erfaring: Jeg glemmer aldrig, hvad det betød for mig, da jeg engang var gået på folkebiblioteket for at låne bøger, men det ikke rigtig kunne lade sig gøre, fordi man kun havde bøger for gamle mennesker, at læreren tog mig med hjem og stillede mig over for sit bibliotek, så jeg kunne læse. Det satte meget i gang i mig, og jeg blev da også til noget efterhånden.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har allerede tilkendegivet mine synspunkter, men skal alligevel benytte lejligheden, inden ordføreren for forespørgerne samler tingene i debatten op, til at komme med nogle enkelte kommentarer.

Jeg glæder mig over, at den kreds af forligspartier, som deltager i debatten, står sammen om den folkeskolelov, som er trådt i kraft i dette skoleår. Jeg mener også, at når det gælder om, at skolen skal blive endnu bedre til at løse sin opgave gennem en række af de målsætninger, som er indeholdt i den nye folkeskolelov, er det no-

get, vi står ved, og som vi tror på. Nu skal det bare have tid til at virke.

Nogle ordførere har udtrykt forundring over, at et parti uden for forligskredsen har stillet denne forespørgsel sammen med et andet parti, og det kan man selvfølgelig godt undre sig over. Men da det tema, som er på dagsordenen, er et tema, vi alle sammen beskæftiger os med og i øvrigt – som en anden ordfører sagde – har brugt adskillige timer, dage, uger og måneder på at diskutere, er der intet i vejen for, at vi tager endnu en runde her i Tinget. Det er jo rigtigt, som det blev sagt af hr. Hans Peter Baadsgaard, at der er vel ingen, der ikke ønsker at skabe en god skole for vore børn og vore unge. Det gælder partierne – det kan vi jo høre i dag – det gælder forældrene og lærerne, og børnene ønsker det også. Så der er ikke noget alarmerende i, at et parti uden for forligskredsen ikke alene helt naturligt deltager i denne debat, men også tager initiativ til den.

Men når det er sagt, er jeg også nødt til at sige, at den tale, som fru Lene Espersen holdt på Det Konservative Folkepartis vegne, gav et fortegnet og nærmest uretfærdigt billede af den folkeskole, som jeg kender, og som jeg tror de fleste møder. Det siger jeg ingenlunde for at bagatellisere de problemer, der også er i skolen, for dem erkender jeg, og vi kan alle sammen nemt finde eksempler på dem; men jeg advarer imod, at man lancerer dem som skolens samlede problem. Ikke mindst med hensyn til de seneste år, hvor vi har fået masser af positive tilbagemeldinger fra forsøgs- og udviklingsarbejderne og fra mange ture rundt omkring i skoleverdenen, er det min erfaring, at der er rigtig meget godt at sige om skolen.

Jeg nærer helt det samme ønske som forespørgerne, nemlig at vi kan fastholde og styrke fagniveauet i skolen. Når vi taler om de grundlæggende kundskaber og færdigheder, som er bragt frem her, er det selvfølgelig vigtigt, at vi giver hvert eneste barn de bedst mulige betingelser for at kunne beherske de nødvendige redskaber: at kunne læse, at kunne skrive og at kunne regning og matematik. Det er også grunden til, at vi i tilslutning til lanceringen af den nye folkeskolelov specielt har sat fokus på det, der har været så omdiskuteret, nemlig læsningen, og jeg er glad for, at vi på tværs af partierne også i dag kan konstatere, at vi formentlig alle, lige fra det yngste til det ældste medlem af Tinget, dels har gjort de samme erfaringer, dels ved, hvad det betyder for vore børn at få mulig-